

Aleg. 159

Sprawozdanie

Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 20. sierpnia 1901 L. 53394/1901 w przedmiocie prośby gminy kr. stoł. miasta Lwowa o wyjednanie ustawy co do przymusowego łączenia kanałów domowych z miejskimi i opłat gminnych za to połączenie.

Wysoki Sejmie!

Dobrze urządzona i racjonalnie przeprowadzona kanalizacja, pod względem sanitarnym jest dla każdego większego miasta kwestyą pierwszorzędną. Stołeczne miasto Lwów pilną uwagę zwracało zawsze na te urządzenia i w najnowszych czasach wielkie ponosi wydatki dla udoskonalenia i rozszerzenia sieci publicznych kanałów.

Aby kanalizacja prawidłowo funkcjonować mogła, potrzeba połączenia kanałów domowych z publicznymi i w tym celu zarządowi miasta daną być musi możliwość zmuszenia właścicieli domów do przeprowadzenia tego połączenia.

Z drugiej zaś strony jest rzeczą słuszną, aby właściciele domów, którzy w pierwszym rzędzie z kanałów publicznych korzystają, choćby w stosunkowo małej części przyczyniali się do pokrycia olbrzymich wydatków, jakie miasto Lwów na budowę i utrzymanie publicznych kanałów już poniosło a w najbliższym czasie w większym jeszcze rozmiarze ponosić będzie.

Dawniej Magistrat miasta Lwowa, opierając się na postanowieniach statutu miejskiego, w drodze administracyjnej, na podstawie uchwał Rady miejskiej wymierzał i ściągał od właścicieli domów opłaty za połączenie kanałów domowych z miejskimi, jednak Trybunał administracyjny w szczególnych wypadkach kilkakrotnie orzekał, że gminie stoł. miasta Lwowa dla braku specjalnej ustawy nie przysługuje prawo pobierania takich opłat.

Ażeby przeto umożliwić stolicy kraju należyte wykonanie dzieła dla usanacji miasta tak ważnego i ułatwić jej pokrycie kosztów z niem połączonych, — wydanie specjalnej ustawy, zezwalającej na przymusowe połączenie kanałów domowych z miejskimi i pobieranie opłat za to połączenie, jest nieodzownie potrzebnem.

O wyjednanie takiej ustawy wniósł Magistrat stoł. miasta Lwowa do Wydziału krajowego na dniu 12. lutego 1901 do L. 10.464 podanie, zawierające uchwalony przez Radę miejską projekt do ustawy i wykazujące, że przy powzięciu odnośnej uchwały wszystkie przepisy statutu miasta Lwowa były przestrzegane.

Sprawozdaniem swoim z dnia 12. marca 1901 L. 10.464 Wysokiemu Sejmowi na sesji r. 1901 przedłożonem, Wydział krajowy wniósł na uchwalenie projektowanej ustawy. W tem sprawozdaniu Wydział krajowy wykazał konieczność wydania takiej ustawy i przedstawił Wys. Sejmowi projekt do uchwalenia, zgodny w przeważnie większej części z uchwałą Rady miejskiej Lwowskiej, z kilku zmianami natury stylistycznej. W jednym tylko kierunku Wydział krajowy merytorycznie projekt miejski zmienił. Zmiana ta odnosi się do §. 8. projektu miejskiego, który opiewa:

„§. 8. Przy ulicach nowo otwartych, w których kosztem osób prywatnych „pobudowano kanał publiczny, ma być pobierana tylko połowa powyższych „należności od tych osób prywatnych lub ich prawonabywców“.

Wydział krajowy na to postanowienie się nie zgodził i wniósł w swym projekcie natomiast §. 7. tej treści:

„Jeżeli kanał publiczny zbudowany został kosztem właścicieli sąsiednich re- „alności, właściciele ci, względnie ich prawonabywcy, wolni są od opłat niniejszą „ustawą objętych“.

Komisya gminna, której sprawozdanie Wydziału krajowego przekazano, — w sprawozdaniu swem z dnia 6. lipca 1901 L. s. 2644/901 zgodziła się w ogóle na uchwalenie ustawy dla miasta Lwowa według brzmienia projektu Wydziału krajo- wego, z wyjątkiem §. 7. tego projektu, restytuując postanowienie uchwały Rady miejskiej, według którego przy łączeniu kanałów domowych z kanałem publicznym kosztem osób prywatnych wybudowanych, te osoby prywatne połowę opłat uiścić mają.

Sprawozdanie komisji gminnej podczas sesji w r. 1901 nie przyszło już na stół Wys. Sejmu, wskutek czego Wydział krajowy sprawozdaniem z dnia 20. sier- pnia 1901 L. 53394 sprawę tę ponownie Wys. Sejmowi na obecnej sesji przedłożył, obstając przy swym pierwotnym wniosku do LW. 10464/901, z §. 7. w brzmieniu tu wyżej przytoczonym.

Komisya gminna, której to ponowne sprawozdanie Wydziału kraj. uchwałą Wys. Sejmu z dnia 21. czerwca 1902 L. s. 316/902 przekazano, podziela w zupeł- ności zdanie Wydziału krajowego i zeszłorocznej komisji gminnej co do potrzeby projektowanej ustawy i co do zmian stylistycznych w zeszłorocznych sprawozda- niach przedstawionych, nie widzi jednak powodu, dla któregooby odstąpić miała od uchwały zeszłorocznej komisji gminnej co do §. 7. projektu.

Uwaga zawarta w sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 20. sierpnia 1901 LW. 53.394/901, mająca usprawiedliwić postanowienie, że osoby, które własnym kosztem kanał wybudowały, wolne są od opłat za połączenie z tymże kanałem, nie jest przekonywująca.

Komisya gminna jest zdania, że opłaty w ustawie normowane służyć mają na częściowe pokrycie kosztów nie tylko budowy, ale także i konserwacyi kanałów publicznych. Jeżeli osoby prywatne swoim kosztem kanał publiczny wy- budowały, to naturalnie nie mogą być pociągnięte do uiszczenia tej części kosztów, które odnoszą się do budowy, ale przyczynić się winny do pokrycia drugiej czę- ści kosztów t. j. kosztów konserwacyi. — Dlatego też §. 7. projektu komisyjnego na te osoby wkłada tylko połowę zwykłych opłat.

Komisya gminna wnosi przeto:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./. projekt ustawy.

Przewodniczący:

Ap. Jaworski.

Sprawozdawca:

Fruchtmann.

USTAWA

z dnia o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia domowych zbiorników kloaczych z kanałami miejskimi publicznymi oraz o opłatach gminnych za to połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

W obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest każdy właściciel realności przylegającej do ulicy lub placu, gdzie kanał publiczny istnieje lub zostanie wybudowany, połączyć zbiornik kloaczny swego domu z powyższym kanałem za pomocą kanału odciekowego, przestrzegając przytem postanowień ustawy budowniczej z 21. kwietnia 1885 Dz. u. kr. Nr. 31.

W razie uzasadnionej względami publicznymi potrzeby wybudowania nowego a zaniechania istniejącego kanału publicznego, z którym zbiorniki kloacze poszczególnych domów są już połączone, zbiorniki te mają być połączone z nowo wybudowanym kanałem publicznym, dawne zaś połączenie ma być zaniechane.

To samo odnosi się i do tych wypadków, gdzie wychodki nie mają zbiorników kloaczych a wybudowane są nad kanałem publicznym.

§. 2.

Koszta budowy kanału odciekowego aż do 10 metrów, licząc od zewnętrznej granicy realności do najbliższego kanału publicznego, ponosi właściciel realności względnie domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względu na stosunki miejscowe okazało się korzystniejszym, aby budowę kanału odciekowego poprowadzić przez obcą realność, właściciel jej obowiązany jest za odpowiedniemi odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanału odciekowego na swej realności.

Przy oznaczeniu odszkodowania zastosowane być mają przepisy ustawy z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

Odszkodowanie i koszta ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanału odciekowego (alinea 1.), ponosi właściciel domu obowiązany do budowy kanału.

§. 3.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysługuje prawo pobierania opłat za połączenie w §. 1. określone, właściciele domów zaś obowiązani są do uiszczania tych opłat.

W wypadku jednak przewidzianym w §. 1. ustęp drugi, właściciele domów wolni są od rzeczonych opłat.

§. 4.

Wysokość opłat ustanawia się podług zabudowanej powierzchni, pomnożonej ilością kondygnacyi:

a) przy prywatnych domach mieszkalnych i gmachach publicznych po 30 halerzy od metra kwadratowego;

b) przy fabrykach, pracowniach i budynkach gospodarczych po 20 halerzy od metra kwadratowego.

Podziemia i strychy, o ile w całości lub w przeważnej części służą na cele mieszkalne, fabryczne lub gospodarcze, podlegają powyższej opłacie.

Jeżeli dom zawiera więcej zbiorników kloacalnych, wówczas za każde osobne połączenie zbiornika z kanałem publicznym uiścić należy tylko odpowiednią część opłaty przypadającej od całego domu.

§. 5.

Radzie miejskiej przysługuje prawo uwalniania od opłaty właścicieli takich budynków, których przeznaczenie i używanie wyklucza odprowadzanie z nich nieczystości płynnych do kanału publicznego.

§. 6.

Od domów, po wejściu w życie niniejszej ustawy, przebudowanych, dobudowanych lub w miejsce starych — nowo wybudowanych, należy się opłata (§. 4) mimo dawniejszego połączenia z kanałem publicznym.

Jeśli jednak właściciel domu za to połączenie uiścił już bądź dawniej opłatę jako datek dobrowolny, bądź też opłatę w myśl niniejszej ustawy, wówczas przy nowym wymiarze uwzględnić należy datek ten zapłacony, względnie opłatę już uiszczoną, tak że tylko nadwyżkę wymiaru obowiązany jest właściciel domu uiścić.

§. 7.

Przy ulicach nowych, powstających po wejściu w życie niniejszej ustawy, w których kosztem osób prywatnych pobudowano kanał publiczny, ma być pobieraną tylko połowa powyższej opłaty od tych osób prywatnych lub ich prawo- nabywców

§. 8.

Do wymiaru opłat powołany jest Magistrat miasta.

Nieuiszczone w terminie opłaty mają być ściągnięte w sposób ustanowiony w §. 94. statutu miasta Lwowa dla ściągania należności gminnych.

§. 9.

Przeciw wydanym na podstawie niniejszej ustawy zarządzeniem Magistratu przysługują środki prawne przewidziane statutem miasta. Rekurs przeciw wymiarowi opłaty nie ma mocy wstrzymującej.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.